

ИЛЮСТРИРАНО ДЕТСКО ВЕСТНИКЕ

Конкурсът на „Градинка“

За зададената тема „Шипка“

Първа премия получава Боянъ Ивановъ — Пловдивъ
Втора премия получава Красинъ Мироновъ — Ломъ
Ето и премираната

ШИПКА СЛАВНА!

Поклонъ предъ тебе, поклонъ предъ твойтѣ збери, по които още алѣе безъ жаль проливаната кръвь на дѣдитѣ ни! Поклонъ предъ твоята земя, защото въ нея сж зарити коститѣ на бацитѣ на нашитѣ бащи. Азъ съмъ тѣхенъ внукъ и въ гърдитѣ ми гори огъня, който е пламгѣлъ въ сърцата имъ и изпѣлвалъ съ сила ржцетѣ имъ, за да ни дадатъ свободата, на която днесъ се радваме. Азъ съмъ гордъ, че съмъ потомъкъ на тѣзи храбреци! И предъ тебе давамъ клетва все тѣй храбъръ и неустрашимъ като тѣхъ да бжда живота си за България да дамъ! О, азъ знамъ колко тежкъ бѣше боятъ! И сега виждамъ помжтнѣлитѣ очи на башибозука, който съ стрѣвь се спущаше върху шепата твои защитници. Азъ чувамъ дивия имъ вой, и пукота на безбройнитѣ имъ пушки и тежкитѣ команди за „напредъ“ и за смъртъ

на враговетѣ. Но виждамъ и васъ, дѣди мои, виждамъ какъ напрѣгате мускули, какъ залѣгате и на турскитѣ гърмежи отвърщате съ друженъ залпъ. Ето, фесове се запремѣтватъ по скалитѣ, като грозде изронено полетяватъ трупове назадъ и развалятъ строя на гжститѣ редици. Но дивиятъ устремъ не стихва, нови пѣлчища полазватъ нагоре и нови викове разтѣрсватъ околнитѣ усои. Твоитѣ защитници три дни не сж спали, устнитѣ сж попукани отъ жаждъ, и гладъ измжчва имъ стомаха. Но предъ свободата на родината, предъ мисълта за утрешния день на деца и внуци, день на свободни хора, день на толкова копнѣна радостъ и слѣнце надъ освободената рая, и гладъ, и жажда се изгубватъ и катъ лѣвове героитѣ отчаяно се борятъ. Куршумитѣ имъ се свѣршватъ. Но камънитѣ — не! И надъ смаяната турска паплачъ скали и

трупове на мъртви полетяватъ заедно съ мълнитѣ въ очитѣ на чуднитѣ смѣлчаци. Шипка славна! Колко героизмъ видѣха твоитѣ скали! Кжде въ свѣта така безстрашно и съ такова презрение къмъ смъртта сж били бранени градъ, крепостъ или връхъ? Само при тебе толкозъ славенъ подвигъ се показва, за по-чуда и поука на потомство. Шипка славна! Гордъ съмъ, че роденъ съмъ българинъ и че откърменъ съмъ съ млѣкото, което смукали сж тѣзи храбреци отъ грѣдѣта на българската майка! И предъ тебе, предъ спомена за дѣлото велико, тържественъ давамъ азъ обетъ: до гробъ да бжда вѣренъ стражъ за свободата на България, да я пазя съ кръвьта си и да умра дори, но свободенъ и нивга вече робъ!

Боянъ Ивановъ

Зимна ШВЕЙЦАРИЯ

Швейцария, страната на високитѣ планини, езерата и зеленитѣ долини, има свои красоти презъ всички сезони. Но най-хубава е презъ зимата. Тя пристига презъ единъ мраченъ день, когато небето е тъмно синьо. Децата седятъ до прозорцитѣ и гледатъ навънъ. Очакватъ първитѣ снѣжинки. Отначало съвсемъ дребни, почти невидими, после все по-едри и по-едри, тѣ замрежватъ пространството. Когато следъ нѣколко часа паднатъ и последнитѣ снѣжинки, открива се съвсемъ друга картина. Планинитѣ се издигатъ снѣжно-бѣли високо въ сивото облачно небе, а кжцитѣ иматъ дебели покриви отъ снѣгъ. Нашитѣ радости сега ще бждатъ безбройни. Пързаляне съ шейни, ски, излети въ планината.

Като че ли само презъ зимата могатъ да се отпразднуватъ така весело и радостно Коледа и Нова година. Въ надвечерие то на Коледа всѣко дете си написва „Вуншцетелъ“ (листче съ подарѣцитѣ, които желае) и го поставя на прозореца. Мжже, преоблѣчени като дѣдо Коледа, наречени Самихлаусъ, ходятъ по кжцитѣ и питатъ кои деца сж послушни и кои не. На първитѣ дѣдо Коледа взема листчето съ желанитѣ подарѣци, а на непослушнитѣ оставя една дървена пржчка, наречена „Руте“. Въ сжбота преди Рождество е училищната Нова година. Децата ставатъ въ 5 ч. сутринята и тръгватъ по улицитѣ, като вдигатъ силенъ шумъ съ кравешки звънци и капаци отъ тенджери. После се връщатъ въ училище и въ топлитѣ украсени стаи се забавляватъ весело подъ звуцитѣ на ржчни хармоники, декламиратъ стихове и разиграватъ томбола. Сутринята на Коледа звѣ-

ниятъ камбанитѣ и приканватъ богомолцитѣ въ църква. Следъ обѣдъ цѣлата фамилия се събира предъ запалената елха. Пѣятъ се коледни пѣсни и се раздаватъ подарѣци, изказватъ се благодарности.

Старата година се изпраца съ звънъ на камбанитѣ, който трае отъ 11¹/₂ часа вечерята до 11.50. Въ полунощъ угасватъ лампитѣ за единъ мигъ и, когато се запалятъ, Новата година е дошла. Тогава камбанитѣ започватъ да биятъ възторжено за новата година. Тѣхната пѣсенъ се носи весело надъ заснѣженитѣ долини и върхове.

Но най-голѣмата радостъ за децата е снѣгътъ — този веселъ съюзникъ за бой съ топки, пързаляне и хубави разходки. Щастливъ е този, който може да види зимнитѣ красоти на Швейцария.

Цюрихъ, Новата 1940 година
Анни Фишеръ
ученичка въ V класъ